

DE ZWARTE 96

hfl. 1,-

Орган Центрального

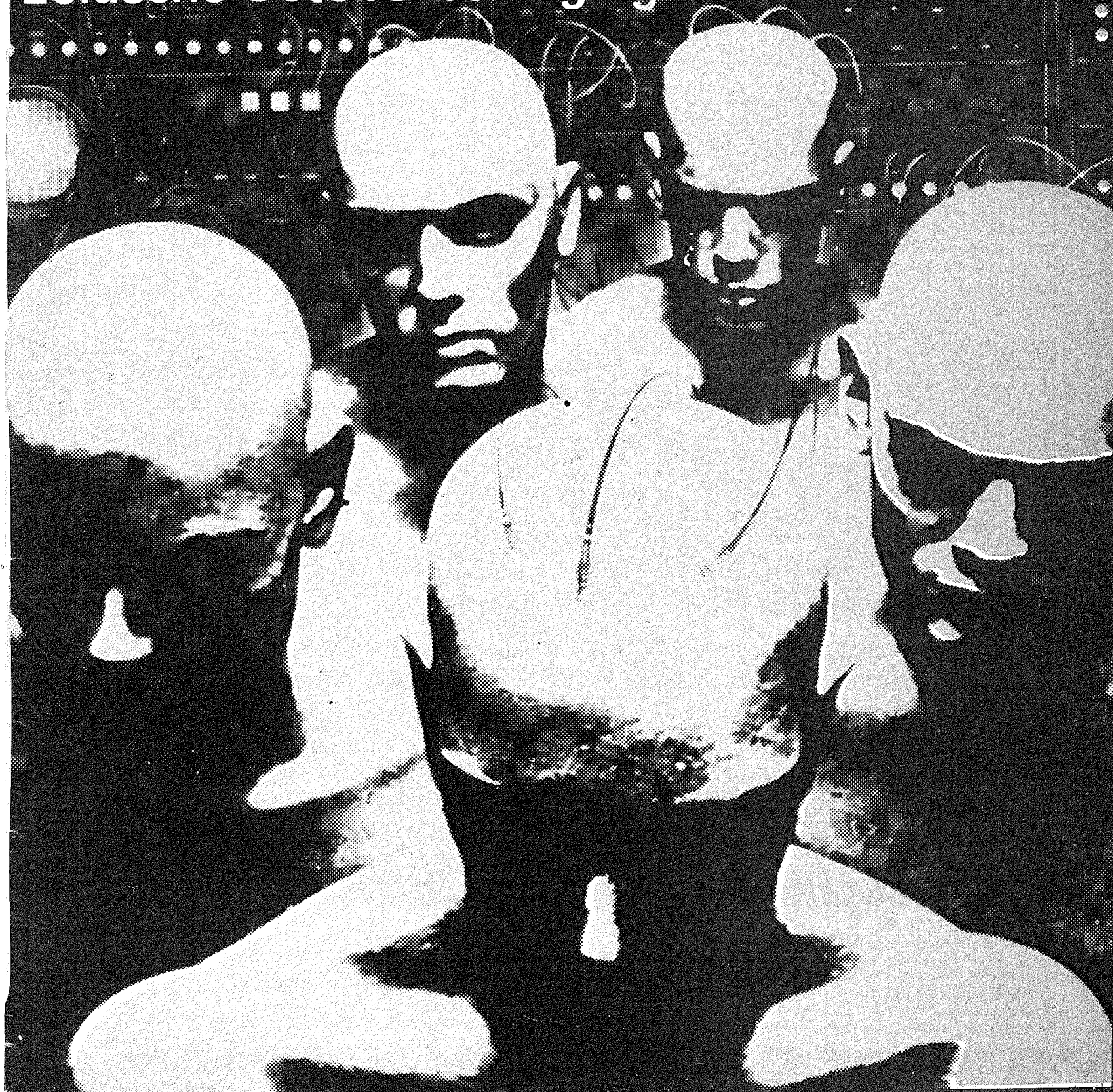
Комитета КПСС

5 APRIL

Haagshce deuren in axie

Vancouver Five

Leidsche Octoberbeweging

DRUKKER: de bijstand
buitenom 213, den haag
tel: 070-89 20 98

REDACTIEADRES:
postbus 10233, den haag

GELD: postgiro 3442401
tnv. de zwarte, leiden

KOPIJ:
den haag- postbus 10233
- bijstand,
buitenom 213
delft-d.a.d.m.
ezelveldlaan 37
leiden-infowinkel alarm
korte mare 24
boskoop-drukker macula
nieuwstraat 26
gouda-jongerenbeweging
burg.martenssl.94

INHOUD

- 2: kolofon etc.
- 3: axieverklaringen en verslagen
- 4: oktober beweging
- 5: idem en hetzelfde
- 6: en nog eens.....RAF
- 7: geweldig foto-onderschrift
- 8 en 9: Alan Reeve
- 10: dopie jopie, deel tig
- 11: leiden ontzet..... en reaxie
- 12: Vancouver five
- 13: weer van the same..
- 15: laatste oproep !!!!
- 16: Kees' strip

OP VRIJE VOETEN !!!

TOTAALWEIGERAAR

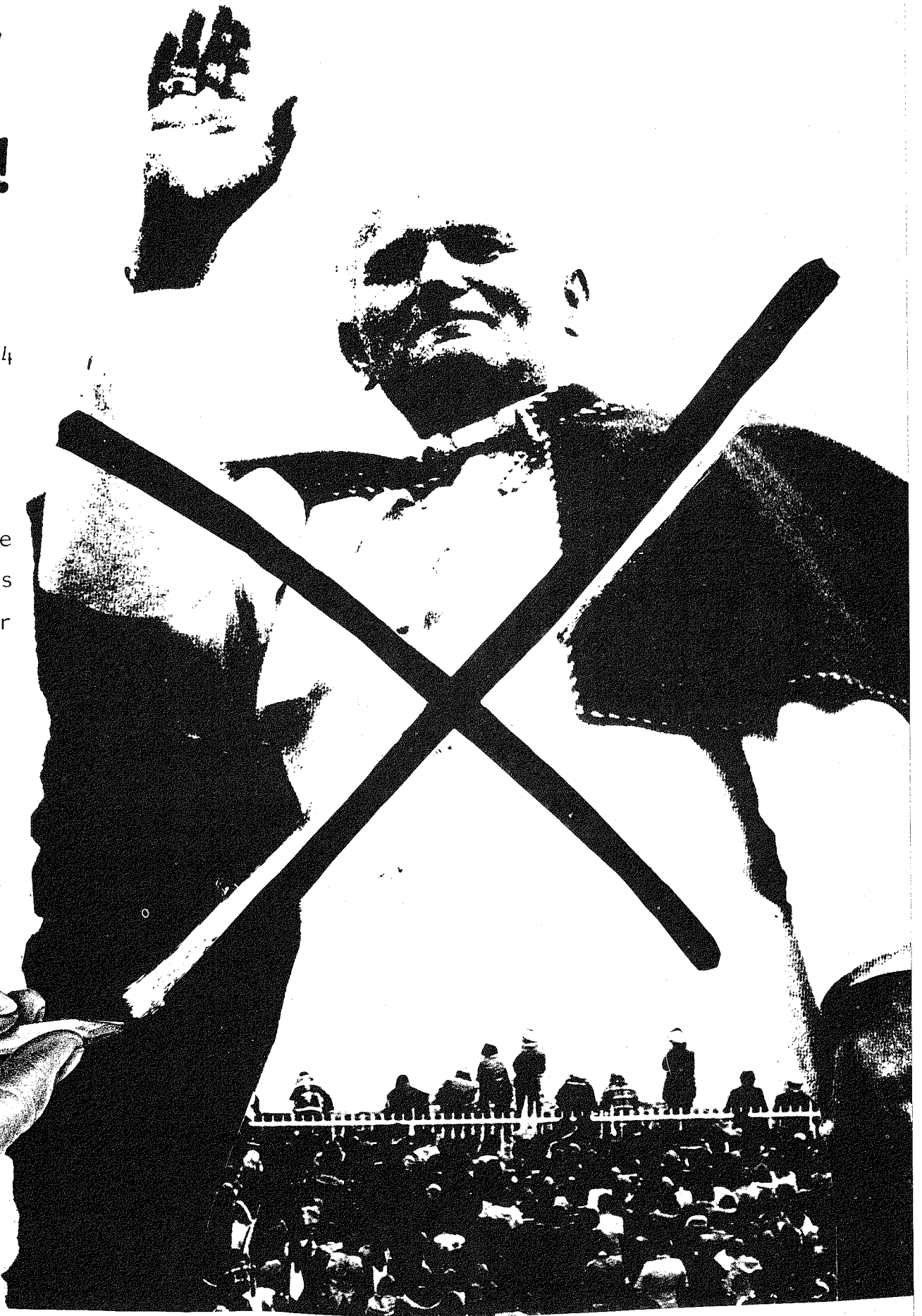
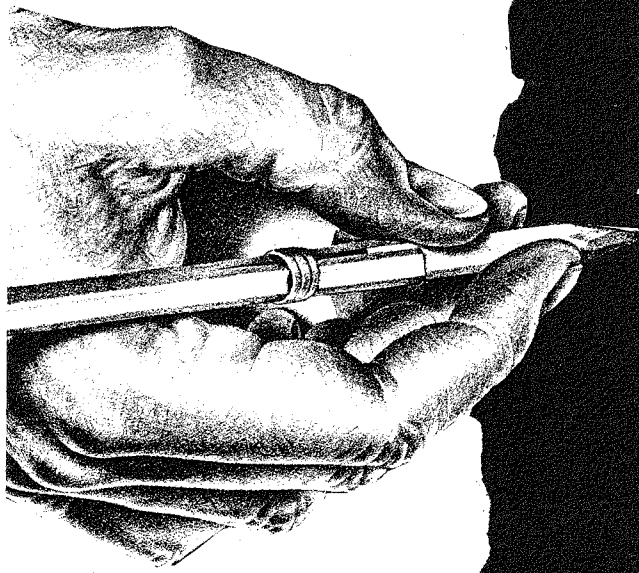
Konden we vorige week nog lezen in de Zwarte dat Walter 'no name' vastzat ondanks procedurefouten van de kant van het leger, vandaag bereikte ons het heuglijke nieuws dat hij vrij is na "slechts" twee maanduit gezeten te hebben. Volgende week waarschijnlijk meer!

2 ABONNEMENTEN: kwartaal (13 nummers)=f10,- voor denhaag, leiden, delft, boskoop, gouda, leidschendam, en andere plaatsen met bezorger*s POSTABO'S: kwartaal =f25,- en voor polit.gevangenen gratis. GELD: postgiro 3442401 tnv. de zwarte, leiden. LOSSE VERKOOP: f1,- in den haag bij ruward, de rooie hond, trix, de grote leegte, koffiehuis blau, madam mikmak, de pisang en kraakkafé's; utrecht bij rooie rat; amsterdam bij fort van sjakoo; leiden bij infowinkel alarm, manifest, wereldwinkel; arnhem bij de rooie arnhemmer; groningen bij slagersicht; delft bij d.a.d.m., wereldwinkel; rotterdam bij van gennep, kritiese boekhandel; haarlem bij agora; enz.
VERANTWOORDING: de samensteller*svoelen zich alles behalve verantwoordelijk voor welk artikel dan ook, punt uit!

PAUS IN DEN HAAG ?

schrijf
je uit!

ga daarvoor naar het
gemeentesecretarie
burg de monchylein 14
geopend van maandag
tot en met vrijdag
van 8.15 tot 14.00 u
of schrijf een briefje
naar bovenstaand adres
afd bevolkingsregister

DEN HAAG UIT DE KERK!

de leidse oktoberbeweging: een stalinistische adder

Onlangs kreeg het El Salvador-komitee Leiden (ESKL) een persverklaring onder ogen, die door een aantal plaatselijke El Salvadorkomitees was ondertekend, ook door het ESKL. Die verklaring is echter nooit door het ESKL ondertekend, maar door de leidse Oktoberbeweging. Al een tijdje wordt deze splinter meewarig in de gaten gehouden. Nu zijn ze echter te ver gegaan... daarom dit stuk over de Oktoberbeweging (1) en hun dubbele tong.

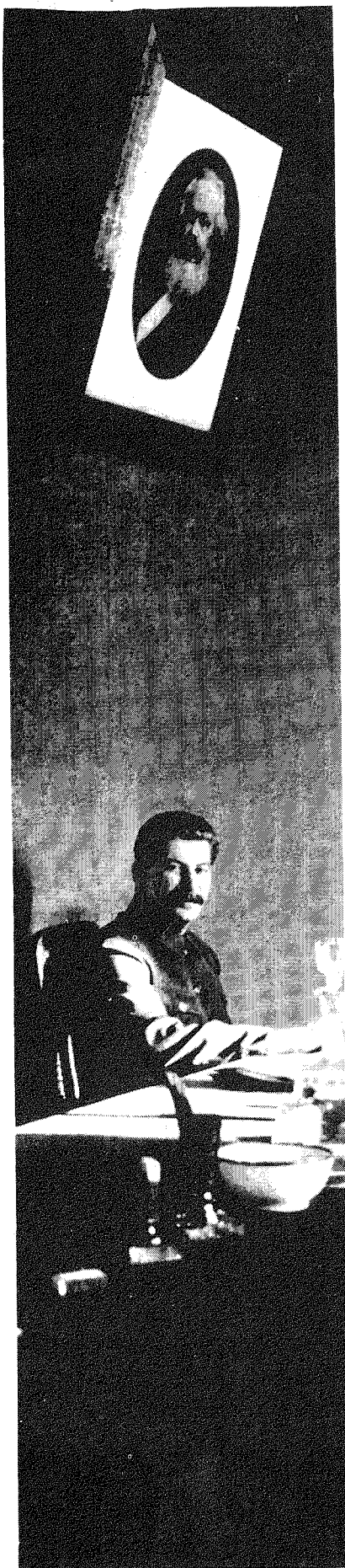
OVER DE OKTOBERBEWEGING

Sinds zomer '84 bestaat in Leiden de zgn "Oktoberbeweging" - een groepje dat zich met solidariteitswerk met Latijns-Amerika bezighoudt en een ideologische afsplitsing is van de leidse Midden-Amerika-groepen; ontstaan na een discussie over solidariteit in het voorjaar van '84, die een aantal mensen heilloos en verlamd vond.

Zij vormden de Oktoberbeweging, apart naast de allang bestaande El Salvador-, Guatemala- en Nicaraguakomitees (en hun samenwerkingsverbanden), om op hun manier bezig te kunnen zijn. Die manier hebben ze verduidelijkt in een aantal blaadjes. Daaruit een aantal citaten, die zo'n beetje aangeven hoe de Oktoberbeweging d'r werk opvat:

- + "De Oktoberbeweging steunt de strijd van de revolutionaire bewegingen in Latijns-Amerika."
- + "De Oktoberbeweging richt zich op de solidariteit met revolutionaire processen in Latijns-Amerika en de opbouw van een nieuwe maatschappij; een socialisties Latijns-Amerika."
- + "Wij vinden het belangrijk... aan te sluiten bij de uitgangspunten en opvattingen van die bewegingen (waarmee we solidair zijn)."
- + "De revolutionaire Latijns-Amerikaanse organisaties hebben wat ons betreft de meeste autoriteit en kennis van de situatie aldaar en zij vormen onze bronnen van informatie en inspiratie."
- + "Wij willen... de spreekbuis vormen voor de strijd van de onderdrukte volkeren in Latijns-Amerika."

+ "Vandaag de dag dient de solidariteit vooral gericht te zijn op de strijd tegen de Yankee-interventie en de hulp aan de verdieping van de revolutie in Nicaragua; ook de strijd van de FMLN en het Salvadoriaanse volk; de Cubaanse revolutie en de URNG in Guatemala, en de Pa-

triottische Beweging Maurice Bishop in Grenada dienen gesteund te worden."

+ "Een van de voornaamste taken is het bieden van alternatieve informatie op een manier waarop uitgegaan wordt van het gezichtspunt van de organisaties die wij steunen."

+ "... de vraag (is) of de Dialoog, die het FMLN/FDR met de regering Duarte is aangegaan de juiste is. Het "officiële" El Salvadorkomitee Nederland is geneigd zich in deze kwestie uiterst kritisch op te stellen. Deze opstelling werkt door in de pers, zo kan de goede verstaander uit artikelen in de Waarheid en de Volkskrant opmaken. De Oktoberbeweging acht het onjuist om op dit punt het FMLN/FDR te kritiseren. Naar ons oordeel kunnen de verzetstrijders "overzee" het beste bepalen welke lijn de juiste is."

Kortom: de Oktoberbeweging ziet zich als verlengstuk van bepaalde regeringen en bevrijdingsbewegingen in Latijns-Amerika, wier opvattingen en inschattingen worden uitgedragen en gepropageerd. Deze lippendienst is eerder te karakteriseren als slaafse volgzaamheid, dan als solidariteit. Solidariteit wil immers zeggen, vanuit je positie hier met je eigen -subjectieve- voorwaarden het gemeenschappelijke van de strijd daar met de strijd hier zien. Omdat je hier niet in dezelfde situatie zit als daar, kijk je dus ook anders tegen de dingen aan. Kritiek is daarom mogelijk, noodzakelijk en juist zolang het maar solidaire kritiek is, dwz. uitgaand van de gemeenschappelijke strijd. Kritiekloos achter wie dan ook aanlopen, betekent zelfverloochening en op den duur desillusie & resignatie. De weg van de Oktoberbeweging loopt dood. Maar niet alleen de autoritaire visie van de Oktoberbeweging op solidariteit is akelig, ook bij hun toekomstideaal voor Latijns-Amerika

lopen de rillingen je over de rug. Een socialisties Latijns-Amerika, waarvoor eerst oa. een 'nieuwe mens' gevormd dient te worden olv. de een of andere voorhoede? Mij niet gezien, daar die voorhoede onderdrukking zal betekenen na de bevrijding (iets wat zich in Nicaragua ook begint af te tekenen (2)) en

de omvorming tot 'nieuwe mens' zal wel weer betekenen, dat mensen zoals wij maar beter kunnen verhuizen. Het reëel bestaande socialisme, ook dat van Cuba, is geen toekomstperspektief.

EEN GESPLETEN TONG

Erger dan hun opvattingen is 't achterbakse gedrag van de Oktoberbeweging: hun intrigeren - het feit dat ze voortdurend met een gespleten tong spreken:

+ dat de Oktoberbeweging beweert, dat hun "opstelling ten opzichte van de Latijns-Amerikaanse revolutie een militant karakter draagt en geen eenvoudig tijdsverdrijf is", in tegenstelling tot de andere Midden-Amerika-groepen, waarvan de Oktoberbeweging in werkelijkheid alleen verschilt door een straight, bijbelvast optreden. Of zijn blaadjes met bombasties taalgebruik en holle retoriek en feesten soms militant en geen eenvoudig tijdsverdrijf?

+ dat de Oktoberbeweging pocht op haar "kontakten met leiders van de krakersbeweging en de anarchistiese beweging". Ridikuul natuurlijk, maar zielig bovendien omdat onder leidse krakersters en anarcho/a's de Oktoberbeweging slechts als lachwekkende parodie opgang doet, als men al ooit van deze kernisattractie gehoord heeft.

+ dat - en dit is het dubieuze deel van het verhaal - de Oktoberbeweging zich met leugens en bedrog een positie probeert te verschaffen binnen de op El Salvador gerichte solidariteitsbeweging.

In Leiden opereert de Oktoberbeweging met een eigen "El Salvadorwerkgroep" naast het ESKL. Dat laatste bestaat sinds 1979 en geldt algemeen als het leidse comité, dat zich met El Salvador bezighoudt. Sinds een paar jaar vormt het ESKL samen met het Guatemala- en Nicaraguakomitee zoiets als een Midden-Amerika-beweging met gezamenlijke werkgroepen (oa. voor onderwijs op scholen) en een overleg. Na de oprichting van de eigen El Salvadorwerkgroep heeft de Oktoberbeweging de status van het ESKL erkend. Er is wel naar het ESKL gelonkt, maar dat heeft alle avances steeds afgewezen. Daarom is het ~~des~~ te merkwaardiger, dat de Oktoberbeweging sinds eind '84 een trouwe verschijning is op het landelijke beraad van El Salvadorcomitees en zich daar voordoet als El Salvadorcomitee Leiden. Als zodanig hebben zij op een aantal landelijke vergaderingen steeds het ESKNederland fel aangevallen (3) (oa. omdat zij bepaalde info niet kregen, die gewoon bij het ESKL terecht kwam), als zodanig doen zij mee aan het opzetten van een nieuwe landelijke aan de FMLN/FDR-getrouwe stuktuur en als zodanig is er een "persverklaring van (vijf) plaatselijke komitees" ondertekend, terwijl de Oktoberbeweging dus niet het plaatselijke comité in Leiden is (4). In de persverklaring wordt het ESKN verweten te autonoom op te treden (5), iets waar het ESKL geen probleem mee heeft, in die verklaring wordt het FMLN/FDR als voorhoede beschouwd, het ESKL is

daarentegen tegen alle voorhoedes waar ook ter wereld. Verbazingwekkend is het feit dat de Oktoberbeweging in deze persverklaring mede "de autonomie van de solidariteitsbeweging benadrukt", terwijl ze in hun eigen blaadjes totaal andere dingen zeggen (zie bovenstaande citaten) - typerend voor hun dubbele tong?

Net zo doortapt en laag als hun optreden op de landelijke vergaderingen, id de manier waarop ze er terecht zijn gekomen. Achter de rug van het ESKL om werd contact opgenomen met het ESKN. Daarbij deed de Oktoberbeweging zich voor als het nieuwe El Salvadorcomitee, dat zich aan het oriënteren zou zijn (6). De Oktoberbeweging nodigde zichzelf uit voor het landelijke overleg, waar ze eenmaal aanwezig het hoogste woord voerden vooral tegen het ESKN (dat dat financieel zou malverseren, er met de pet naar gooit etc.). Dat de Oktoberbeweging de kans kreeg om zich landelijk te manifesteren als ESKL, komt omdat het ESKL sinds tijden niet meer naar landelijke vergaderingen gaat. De te investeren tijd weegt niet op tegen het nut voor het plaatselijke functioneren. Met de notulen heeft het ESKL zich altijd op de hoogte kunnen houden. Daaruit heeft het ESKL nu opgemaakt, dat hun afwezigheid door het intrigeren van de Oktoberbeweging nadelig is gaan werken. Op de laatste vergadering 31 maart werd door het ESKL daarom rechtgezet wie de afgevaardigden uit Leiden werkelijk vertegenwoordigden. Veel maakte dat niet meer uit. De FMLN/FDR getrouwe komitees lieten hun bondgenoot niet vallen. Sommigen schoven de schuld zelfs af op het ESKL.

Rest alleen nog de vraag, wat de Oktoberbeweging met dit achterbakse gedoe, deze stalinistische machinaties wil bereiken en of het niet wat al te toevallig is dat een leidse bijbelvast splintergroepje, dat heel Latijns-Amerika tot z'n prooi rekent, op een landelijk overleg van El Salvadorcomitees opdrukt net op een moment dat een ruzie tussen FMLN/FDR en ESKN een hoogtepunt bereikt en op dat overleg als lange arm van de FMLN/FDR-vertegenwoordiger tegen het ESKN gaat stoken, waarbij de Oktoberbeweging over haar ware aard steeds onduidelijkheid heeft laten bestaan. Waarom is de Oktoberbeweging vanaf het eerste begin op vergaderingen, waar ze nauwelijks wat te zoeken hebben, voortdurend bezig met olie op het vuur te gooien en zout in open wonden aan het wrijven?(7) Duidelijkheid kan alleen de Oktoberbeweging bieden, maar kan ze dat? Echter ook zonder die opheldering staat als een paal boven water: de handel en wandel van de Oktoberbeweging kan niet door de beugel. WEG MET DIT STALINISTIESE ADDERGEBROED!

Roque Dalton

(1) De oktober waar de Oktoberbeweging op doelt is niet die van 1917, maar de sterfmaand van drie van hun latijns-amerikaanse helden, waaronder Che.

(2) zie de ASSW-special over Nicaragua.

(3) Sinds vorig jaar is er een vete tussen het ESKN (het landelijke comité) en de FMLN/FDR vertegenwoordiger in Nederland. Oorzaak is de nauwe band, die het ESKN als Europees secretariaat van El Salvadorcomitees met de grootste bevrijdingsbeweging FPL had. Toen de top daarvan besloot met Duarte te gaan praten, brak daar een interne ruzie uit, die ertoe leidde dat degenen die niet wilden praten uit het FPL werden gewerkt of uit zichzelf vertrokken. Omdat het ESKN onderhandelingen ook niet zag zitten, werden zij ook als dissidenten beschouwd, waar korte metten mee gemaakt moest worden. De FMLN/FDR-vertegenwoordiger kwam daarop met niet bewezen beschuldigingen. Een aantal plaatselijke komitees koos de kant van de vertegenwoordiger. Op landelijke vergaderingen, die de afgelopen tijd geheel in het teken van de ruzie stonden, vielen zij het ESKN voortdurend aan. Deze heeft nu gebroken met hun opposanten (nadat eerder het FMLN/FDR gebroken had met het ESKN).

(4) Een paar dagen voor deze persverklaring werd opgesteld, was op het leidse Midden-Amerika-overleg zelfs nog een keer uitdrukkelijk vastgesteld dat de Oktoberbeweging altijd duidelijk onder die naam naar buiten zou treden, om misverstanden te voorkomen. Dit werd ook door de Oktoberbeweging onderschreven,

(5) Het ESKN zou de interne ruzie naar buiten hebben gebracht (zie oa. de eerdere persverklaring in de Zwarte) zonder toestemming van de andere komitees. Dit terwijl de vete al door de FMLN/FDR-vertegenwoordiger wereldkundig was gemaakt, evenals door de Oktoberbeweging.

(6) Op grond van dit gesprek beweert de Oktoberbeweging in Leiden dat hun werkgroep bij het ESKN aangesloten was.

(7) Alles wijst erop dat gezien de hechte band tussen Oktoberbeweging en Juan Bonillo, de FMLN/FDR-vertegenwoordiger, als spreekbuis/voorpost/luistervink van deze dienst doet.

VERKLARING M.B.T. HET AFBREKEN VAN DE HONGERSTAKING VAN DE GEVANGENEN UIT DE RAF EN HET VERZET

wij wenden ons tot degenen, die met ons in de hongerstaking hebben gestreden, die onze eis tot hun zaak hebben gemaakt. wij willen jullie zeggen, hoe wij tot onze beslissing om nu op te houden, gekomen zijn, omdat het erom gaat om ons datgene, wat de reden van deze beslissing was, samen als nieuw uitgangspunt voor de strijd verder eigen te maken.

wij hebben onze hongerstaking op 1-2 beëindigd, omdat de ontwikkeling inmiddels uitgestegen was boven het nivo van een strijd van gevangenen voor hun levensvoorwaarden: de kwalitatieve sprong van de revolutionaire strijd in de nato-staten in de westeuropese dimensie heeft de staking voorbijgestreefd.

de politiek van de metropolenguerilla heeft nu een doorbraak bereikt, waar de strijd de laatste vijf jaar om ging, dat heeft voor ons in de h's voorwaarden gekreeërd zoals ze niet bestonden toen we begonnen. de doorbraak tot de westeuropese dimensie van revolutionaire praktijk brengt noodzakelijk een gezamenlijke, tussen de imperialistische staten vastgelegde 'strategiese' reaktie van de gehele keten teweeg. dat ontbrak hun, naast midden-amerika, het midden-oosten en juist nu, waar hun militaire euoprojekt vaste grond onder de voeten moet krijgen, nog.

het feit van deze gezamenlijke afspraken is direkt na de aktie van het kommando elisabeth von dyck zichtbaar geworden met de interventie van het ministerie van buitenlandse zaken van de vs bij de nato-regeringen. daarna stond hun optreden:

op de lijn van schultz-'preventie en vergelding'.

voor ons is vanaf toen het proces begonnen om vanuit de veranderde situatie tot een nieuwe inschatting en beslissing te komen over de voortzetting van onze staking.

het was duidelijk: op deze lijn van de gezamenlijke imperialistische reaktie nemen ze nu als eerste aanvaldoel de gevangenen, omdat ze ons hebben, en hun eis, omdat die de politiek bevat. na de aktie van het kommando patsy o'hara hebben wij besloten om de staking af te breken en om hen hun doel: dode gevangenen tegenover de politieke sprong, in de oude en nieuwe gijzelaarslogika, uit de handen te nemen. dat was op dat tijdstip - drie gevangenen op de rand - ook een kwestie van uren.

op dit moment van de strategiese doorbraak rijkt het sterkste middel van gevangenen - als het moet te sterven om te overwinnen - niet meer tot de maatstaf, waarin de eis tot samenvoeging plotseling staat: westeuropese guerilla - gezamenlijke imperialistische orde.

dat betekent:

de eis tot samenvoeging niet in te willigen krijgt voor de imperialistische staten een betekenis, zoals ze op een ander nivo de stationering van de raketten had: ze moesten er komen, tegen de wil van de meerderheid van de bevolking in, of het tot massaal oproer komt of niet, om de drempel te kreeëren, waarbeneden geen nato-staat meer blijven mag.

het imperialistische systeem in de krisis moet de vragen, die haar overal - maar vooral in de brd, omdat hier de scharnier is, waarin zich de gehele internationale krachtenverhouding kan bewegen - in de kern van de macht raken, tot de gemeenschappelijke staatsorde verheffen. uitdrukking van hun substantiële zwakte en, vanuit de dialektiek van de strijd, de dwang om zich te openbaren: de machtsstructuur, waarmee wij te doen hebben, treedt naar voren.

schultz' redevoering van de drie centra van de revolutionaire strijd in de komende jaren: west-europa, midden-oosten, latijns-amerika; mitterand: 'een internationale strategiese strijd', soares, spadolini, enz., de verklaring van de nato-ambassadeur - daar is het in aktie: één systeem.

onze staking zou tot voorwerp, tot het voorbeeld van hun heerschappij-wil geworden zijn.

op dat moment kunnen wij, de gevangenen, niet overwinnen. de westeuropese guerilla, waarvoor de staking in deze konfrontatie dan staat, en die zij willen treffen, kan echter aan ons politiek slechts verliezen, wanneer geen van onze materiële doelstellingen nu met dit middel bereikt kunnen worden, wanneer verscheidenen van ons sterven en de inzet van het leven in deze objektieve situatie slechts moeilijk te begrijpen is.

wij zeggen: nu op te houden, heeft de politieke overwinning vastgehouden, een overwinning in de eenheid guerilla, verzet, gevangenen.

dat de staking de politieke muur rond de gevangenen zo snel doorbroken heeft, de sterke solidariteit hier en internationaal, onze reële situatie waarop hun counter-linies gestuit zijn - dat alles heeft haar lang opengehouden, omdat ze tegenover politieke evidentie slechts naakte macht kunnen stellen. net als hun probleem met de 'kontaktsperre': ze wilden deze, maar ze wilden niet mét haar het risico van een nog bredere mobilisering en een diskussie, waar ze niet meer vanaf komen. de spd-bloedhonden zijn met hun aanval juist daartegen opgelopen; dat er een bewustzijn is over de oorlog van de staat tegen de gevangenen, dat zich niet meer laat platwalsen.

na het breekpunt, de nato-beslissing, was de politieke prijs naar binnen en buiten niet meer aan de orde. kinkel op 27-1 tot de advokaten: "de bondsregering zal de konsekwenties dragen".

door de tweede muur, de materiële, zijn we met deze staking, in de konkrete politieke situatie, niet gekomen.

aan onze eis tot samenvoeging verandert niets. zij is voor ons existentieel.

wij zullen er verder voor vechten - nu op nieuwe basis: van de eenheid van het verzet als praktische en politieke ervaring, die wij samen hebben veroverd.

en van het internationalisme, zoals wij, de gevangenen, op dit nivo kunnen strijden: om het begrip van de internationale klassenstrijd, waarvan wij deel uitmaken, en materieel neerslag in de hechtenisbepalingen, zoals het bij deze krachtenverhouding mogelijk is.

voor de gevangenen uit de raf en het verzet
midden februari 1985

GEWELD?

wat nou, geweld!!

Ik vind het pas geweld als er gecensu-
reerd gaat worden. Daar ken voor mij
geen neutronenbom tegen op. Maar dit
is misschien wat ongenueanceerd gesteld.
Ik heb vernomen dat er binnen het
'Zwarte Overleg' nogal wat kritiek is
gespuid op de schrijver/ster van de ge-
welds diskuz. Nou kan ik me best wel
de nodige kritiek voor stellen op de ma-
nier van schrijven (of stellen) van het ge-
welds verhaal, maar om het dan niet meer
meer te plaatsen, dat gaat mijn anar-
chistische ideologie een beetje te buiten.
Ik dacht namelijk ook dat er een afspraak
was om alles te plaatsen en als het du-
bieus was dan zou er een passende reactie
of note bij gezet worden. Als er dan nog
meer van dat soort onverantwoorde of on-
zinnige stukken zouden komen dan kon
het wel eens geweigerd gaan worden. Dit
zou dan mede gedeeld worden aan de le-
zersters. Wat er nu is gebeurd staat voor
mij alles. Deel één van de gewelds diskuz
is nog niet geplaatst of er volgen meteen
twee domme en één, vaag tot slimme, re-
aktie. Ik vond het nogal stuitend om
meteen na het verschijnen van deel één
te gaan reageren. De schrijver/ster was
namelijk nog niet uitgesproken. Ik vond
de eerste twee reacties dom, omdat ze
geen wezenlijke kritiek leverden op ge-
weld deel één. Ook twifelen ze op een
grove manier aan de integriteit van de
schrijver/ster. Het waren net reacties van
verontruste pasifisten die bang waren dat
we weer gewelddadig gingen worden. Ik
weiger dus om de reacties die op het stuk
volgden te zien als de mening van het
'Zwarte Overleg'. Ik ben zelf wel in staat
om te beoordelen of iets goed of slecht
voor me is. De gewelds diskuz is een in-
houdelijk verhaal, iets wat de Zwarte niet
zovaak publiceert. Zolang de Zwarte niet
duidelijk kan beargumenteren waarom iets
fascisties is mag ze het niet censureren.
Ik dacht dat er van een autonome lezersters
kring wordt uitgegaan. Als die kleine kin-
deren die vinden dat dit niet goed voor mij
is, gauw bij de CPN of de Waarheid wil-
len gaan solliciteren, dan wordt het voor
mij weer duidelijk in de regio. Een oproep
aan de schrijver/ster van de gewelds diskuz
om door te gaan met publiceren.
Als je uit gesproken bent wil ik er graag
op reageren. Dan kunnen we meteen de ge-
welddadige manier van mannelijk machtsmis-
bruik cq. mannelijke manifestatie drang bin-
nen de Zwarte analyseren.

EEN FOTO ONDERSCHRIFT

Onder luid protest van zijn moeder
verliet hij het ouderlijk huis
met medename van de zoveelste be-
zem, waarbij het voornamelijk om
de steel te doen was. Maar hij
had haast, dus nam hij het ge-
bruiksvoorwerp in het geheel mee.
Je kon er altijd nog lekker mee
gaan hakken of onopvallend auto-
noom de straat mee gaan staan veg-
en. Alhoewel in dit laatste ge-
val de helm een enigszins strijdig
beeld zou geven met het doorgaans
zo rustieke uiterlijk van de
goedmoedige straatvergersters.

Overigens begon zijn jongere bræ-
tje die zich onlangs een Honda had
weten te verwerven dankzij de cen-
tjes van de krantenwijk, steeds va-
ker te rebelleren tegen het feit
dat hij zijn helm miste op de meest
ongeschikte momenten;
kortom thuis begon de onvrede ook te
groeien.

.....S'avonds, rond etens
tijd, keerde onze onvervaarde jon-
geling huiswaarts om bij zijn moe-
der zijn hart uit te storten, dat
ze nu almeer zijn wapentuig afhan-
dig hadden gemaakt. Wat waren het
toch een klootzakken. Zijn moeder
roerde rustig verder in de soep,
kijkend naar de nieuwe bezem die
alweer in de hoek stond.

Bedacht ze dat als zij en haar me-
destrijdsters een aanslag plegen,
ze toch ook niet ging zeuren over
het feit dat ze de kosten van het
materiaal voor de kneedbom niet
vergoed krijgt.

Maar ze deed er verder maar het
zwijgen toe.

Voor alle duidelijkheid, dit hieronder is ook een artikel

Aan-vulling op het stuk over woord-
vervlakking (zie Zwarte 25).
Het is zelfs misschien wel een
fasistoïde tendens om te mobilise-

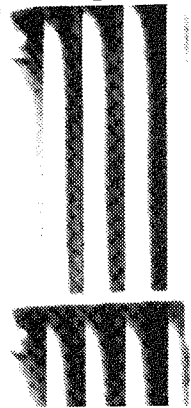
ren via een algemeen aanvaard ver-
afschuwbaar iets. Zo van "fascis-
ten" daar zijn we tegen.
Dus als ik wil dat "we" ergens te-

gen zijn (bijvoorbeeld sosjale
dienst), dan noemen we dat fascisme.
Snappie wat ik bedoel.

ALAN REEVE: DE LAATSTE LOODJES?

Na meer dan vier weken hongerstaking van Alan Reeve is er nog steeds zeer weinig aandacht voor de zaak. Alsof het een dagelijkse gebeurtenis is, dat in een strafgevangenis een langdurige hongerstaking plaats vindt. De motieven van het Ministerie van Justitie zijn daarin duidelijker dan die van de media.

In de circulaire "hongerstaking door gedetineerde" van 23-10-1981 geeft de staatssecretaris van Justitie een draaiboek over de te volgen procedure bij hongerstakingen. Men zou verwachten, daarin een handleiding te vinden over een onderzoek naar de eisen, klachten van de hongerstakingende gedetineerde. Uiteindelijk is hongerstaking het uiterste middel van de gevangene om zijn eisen kracht bij te zetten. Niets is minder waar. De benadering richt zich uitsluitend op de hongerstaker zelf, en er wordt geen enkele aandacht besteed aan de achtergronden van de aktie. Een advies- en begeleidingsteam moet de direktie en de staf van de betrokken inrichting adviseren over de wijze waarop

de voedselweigeraar het beste kan worden benaderd. Grootste zorg van het Ministerie van Justitie is het, zelf buiten schot te blijven: "Het is overigens bepaald niet ondenkbaar dat de direktie van de inrichting en het departement in hun bejegening van de voedselweigerende gedetineerde kritisch zullen worden gevolgd door de buitenwacht. Het optreden van het team zal dan tevens de handelswijze van de overheid tegenover deze derden kunnen legitimeren en daarmee voor een zekere afscherfingfunctie kunnen zorgen."(1)

Een dergelijke opstelling getuigt van een sterke inachting voor de betrokken gevangene. Ervaringen uit het verleden bevestigen dit beeld. In eerste instantie wordt geprobeerd, of het probleem van de hongerstaking kan worden opgelost. De gemakkelijkste manier is in dit geval, om een hongerstakingende buitenlandse vroegtijdig uit te leveren.

"De zitting duurde nog uren. Tegen het einde van de middag deelde de landsadvokaat mede dat de Staat, gelet op de gezondheidstoestand van Gallagher, de uitlevering zo spoedig mogelijk wilde effectueren. Er was dan ook een plaats geboekt in het vliegtuig dat nog dezelfde avond naar Dublin zou vertrekken. De impliciete boodschap was duidelijk: als mijn cliënt zou sterven, dan zou dat niet op Nederlands grondgebied dienen te gebeuren."(2).

Een dergelijke noodgreep werd o.a. gebruikt bij de Ier Patrick Gallagher, de Duitser Knut Folkerts en bij een aantal zgn. 'illegalen'. Is zo'n speciale "oplossing" niet voorhanden dan wordt onder het motto van 'rust, orde en medische noodzaak' de hongerstaker overgebracht naar een penitentair ziekenhuis; waardoor het politieke probleem voor Justitie wordt omgezet in een medische zaak.

De verantwoordelijkheid komt daarmee bij de artsen te liggen. Prakties maakt zo'n overplaatsing niets uit, want de hongerstaker eet toch niet, en medische behandeling tegen de wil van de hongerstaker in, stuit op de Grondwet (artikel 10 en 11).

Een vijftal artsen beschrijft haar ervaringen met Justitie als volgt: "In het eerste gesprek met hoge ambtenaren van Justitie bleef het aftasten en overleg zo mistig, dat er na afloop een grote teleurstelling heerste aan onze zijde. Zakelijk echter bleek wel dat menselijke argumenten niet of nauwelijks een rol speelden en dat het

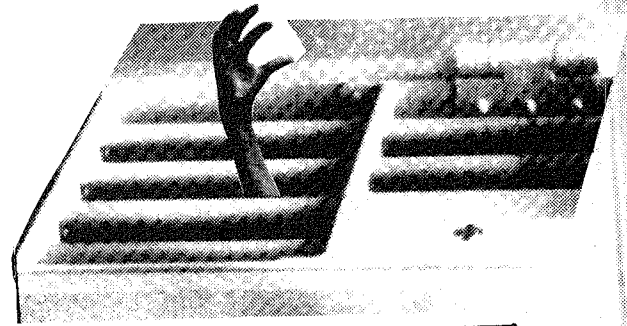
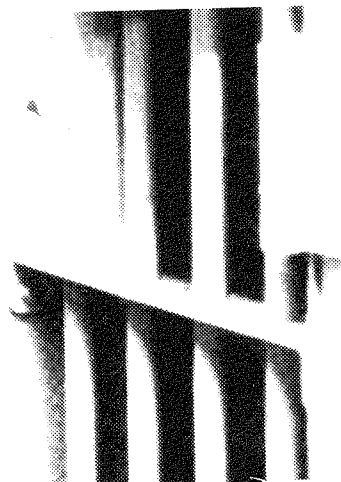
De hongerstaker beperkt zich uiteraard niet tot het mediese aspekt: voedselweigerig. Zijn wil is ook niet gericht op sterven, maar op verbetering van zijn detentie-situatie. Niet de mediese staf, maar het ministerie van justitie is verantwoordelijk voor de hongerstaker.

De hongerstaking van Alan Reeve, die inmiddels (27-3-85) is gevorderd tot de 30e dag, wordt opeenzelfde manier genegeerd. Na drie weken ontkende het ministerie zelfs maar op de hoogte te zijn van Alans eisen; zijn komende overplaatsing naar het (penitentair) ziekenhuis was echter al geregeld. Tot nog toe wordt elke verantwoordelijkheid afgewenteld op de direktie van de strafgevangenis van Scheveningen, dhr. v. Huett. Zijn enige bijdrage is tot op heden het afwijzen van het verzoek van Alan om een vertrouwens-arts. Wat een hongerstaking na meer dan 4 weken voor gevaren inhoudt, is in het verleden reeds duidelijk geworden(4). Grootste risico op dit moment is de daling van de bloeddruk en onvoldoende bloedcirculatie, met als gevolg duizeligheid, collaps of hartstilstand. De afgelopen week is Alan meerdere malen buiten bewustzijn geweest; één keer zelfs meer dan twee uur!

Overigens valt nog op te merken, dat de 'vluchtters' van 16 februari weliswaar allemaal naar de B-vleugel zijn overgeplaatst, maar niet allemaal op de zelfde afdeling. Zo zit Alan nu op B-1 (d.w.z. de totale isolatie bunker), en zijn twee anderen geplaatst op B-3 (d.w.z. de afdeling met feitelijk het zelfde 'vrijere' regiem als de A-vleugel).

Alan ondersteunt zijn - overigens makkelijk in te willigen eisen, nl. terugplaatsing van hem en zijn medegevangenen naar de A-vleugel - op een geweldloze manier. De enige die op dit moment schadelijke gevolgen ondervindt, is hijzelf. Dat is niet voldoende gebleken om zelfs ook maar enige aandacht te krijgen.

Daar is kennelijk meer voor nodig.

noten:

- (1) Circulaire nr. 1122/381, 23-10-1981, van de staatssecretaris van justitie.
- (2) mr. W.J.v. Bennekom in "Speelbal of Stuurman?", een artikel opgenomen in het tijdschrift Proces, sept. 1979
- (3) prof. M.A.J. Romme, F.v. Ree, prof. H.J.v. Aalderen, J. Sacksioni en P.v.d. Hout in "Hongerstaking - een casuïstische mededeling", een artikel opgenomen in Medisch Contact, nr. 33-1978, blz. 798.
- (4) zie hierover o.a. het boekje "Hongerstaking" uitgave Wereldvenster, Baarn, 1977 door H.A.v. Geuns, N. Lachiasky, L. Menges en J. Smeulders.

AKTIE

Afgelopen dinsdag, 2 april, hebben ± 50 mensen meegedaan aan een actie ter ondersteuning van Alan Reeve. Zoals bekend is hij al sinds 25 feb. in hongerstaking tegen zijn overplaatsing naar de isolatie-afdeling van de Scheveningse gevangenis, de Bunker. De actie was bedoeld, om eindelijk eens wat meer aandacht te krijgen voor deze hongerstaking, die nu toch wel in een kritiek stadium begint te komen.

Rond het middaguur stormden we dan ook op de muur van de gevangenis af. 11 mensen met spandoeken klommen erop, en de rest spoot met verfbussen de muren van de gevangenis vol met leuzen. Omdat we van tevoren absoluut niet wisten, wat de reactie van de gevangenis (gestichtswachten, politie) moest de actie snel worden uitgevoerd. Het liep in eerste instantie dan ook perfect. de mensen die op de muur zouden gaan, zaten er binnen de kortste keren op en de muur zelf zag er met de leuzen ook een stuk leuker uit. Na 5 minuten kwam de kit aangescheurd, maar niet in gewone golfjes of busjes. Nee de politie in Scheveningen doet het met luukse mercedessen.

Na een korte achtervolging werden 3 mensen gearresteerd, die echter na 1½ uur weer vrij kwamen.

Het andere deel, dat nog op de muur zat telde de gevangenisdirectie en politie voor grotere problemen. Hoe haal je mensen van een 4 meter hoge muur af?

Deze groep heeft het nog een paar uur volgehouden, en is uiteindelijk zelf van de muur gekomen, omdat het doel van de actie publiciteit was en geen harde konfrontatie.

Tot nu toe is Alan Reeve door de pers vrijwel doodgezwegen.

Ook het ministerie van Justitie probeert buiten schot te blijven, zij wil zo weinig mogelijk publiciteit omtrent de hongerstaking en deze dus, op een zo geruisloze manier te breken, danwel de hongerstaker in alle stilte dood te laten gaan,

Afgelopen maandag nog, verklaarde de directeur van de gevangenis in opdracht van het ministerie, dat aan Alan's eisen niet tegemoet zal worden gekomen. Wat hun betreft mag Alan zich gewoon doodhongerend werd er letterlijk bij gezegd.

De zelfcensuur, die de media zichzelf menen te moeten opleggen, betekent in feite niets anders, dan het ondersteunen van de politiek van het min. van justitie. Voor een deel van de media valt dat te verwachten, voor de rest is lafheid troef.

De vrijheid die het ministerie op deze manier krijgt, wordt door haar omgezet in de grootst mogelijke botheid. Behalve het afwijzen van Alan's eisen worden gewone zaken, zoals het door de gevangenisfotograaf maken van van familie foto's verboden. De gestichtsarts, een "onafhankelijke en bekwame" man vindt dit namelijk schadelijk voor Alan's gezondheid!

Het meenemen van een kussen tijdens het bezoek, wat voorheen geen pro-

bleem was, is inmiddels verboden

De reklasseringambtenaar wordt gefouilleerd en zijn spullen doorzocht
Wel heeft Alan, nu eindelijk, een vertrouwenssar gekregen

Wanneer Alan doorgaat met zijn hongerstaking heeft hij volgens de gestichtsarts nog twee weken te leven.

Maar een ding is duidelijk, hij blijft onverkort bij zijn eisen en gaat door met zijn hongerstaking, desnoods tot de dood erop volgt

Het gaat hierbij om een heel principiële zaak. Gedetineerden hebben recht op een normale behandeling en hoeven willekeur, vernedering en isolatie niet te accepteren.

Wij wilden met onze actie op de gevangenis muur Alan's eisen ondersteunen, en reacties bij de pers en politiek loskrijgen. Mocht dit niet zo zijn, dan zullen we hard gaan nadenken over andere middelen. Wij vinden dat een hongerstaking van 40 dagen niet doodgezwegen mag worden. Zondag zullen we er zelf voor zorgen dat dat niet gebeurt

Tenslotte het is nog steeds belangrijk dat mensen Alan een kaartje of brief sturen om hem te steunen in zijn strijd. Zeker nu de situatie zo kritiek wordt. Veel post dus naar:

Alan Reeve
strafgevangenis Scheveningen
vleugel B-1
Pompstationweg 14
2597 JW Den Haag

HONGERSTAKER DOODGEZWEGEN

No more FUCK THE POPE

Nou ben ik niet zo thuis in het wereldtje van de dichters, maar toch heb ik een

duidelijke mening over het gefuck in de zwarte

Ik vraag me af wat de dichter voor beeld heeft van neuken (hetgeen volgens mij de vertaling van to fuck is). Uit de gedichten blijkt namelijk dat het een bezigheid is waarmee je iemand zondermeer mee kwetst. Ik neem aan dat de

paus NIET zijn beste vriend of leider is. Het feit dat de paus geneukt moet worden is dus niet anders uit te leggen als dat hij (de paus) er minder van moet worden. Kortom het beeld wat de schrijver propageert is dat er geneukt moet worden om iemand te kwetsen. Neuken wordt dus

gelijk gesteld aan verkrachten (to rape). Neuken impliceert dus onderdrukken, wegdrücken cq. het ontkennen van

ievrouws/iemands haar/zijn identiteit. Ik hoop dat de dichter zelf geen seksuele confrontaties waarin geneukt wordt (of een variant daarop) aangaat want dan is hij dus wel degene die onderdrukt, uitbuit e.d.

En dat is precies waar we als zwarte lezers tegen zijn (dacht ik). Zolang men, de grote burgerij inclusief de zwarte lezers, seksualiteit gelijk stelt aan verkrachting is het weinig vooruitstrevend/progressief om actie te voeren door middel van sexualiteit.

Vooruit mannen, de PIK vooruit en de F en de rest van het kwaad bestrijden (mannelijke machthebbers die zich anarchisten noemen).

Waar ik tegen ben is stukjes uittiepen die niet ondertekend zijn - peter.

dat zal toch wel!!

O NO?

Als we toch gaan kommaneuken: het is of 'iemands identiteit' of 'iemand zijn identiteit'. Dit laatste is overigens lelijk nederlands. De 's' van 'iemands' is de afkorting van 'zijn'. Als je dus de woordspeling 'ievrouw' gebruikt in de combinatie 'ievrouws haar identiteit' dan zeg je eigenlijk 'ievrouw zijn haar identiteit'.

Dit als binnenkomertje op jouw nivo.

Neuken is inderdaad de vertaling van het engelse to fuck. Slaan we de Van Dale op het woord neuken na. De Van Dale is evenmin als de paus heilig en zaligmakend, maar hij geeft toch aardig onze taal weer.

We gaan even voorbij aan de eerste betekenis die hij geeft, te weten stopen of stoten in de combinatie: iemand in het water neuken. Als derde betekenis geeft de Dikke inderdaad degene die anoniem als enige bezigt: geslachtsgemeenschap hebben met. En vreest niet; ik heb geen slechte gedachten bij geslachtsgemeenschap, ik doe er zelf ook wel aan en slechts met iemand die ik erg aardig vind en bovendien vind ik (in die betekenis) dat er meer geneukt moet worden.

Maar de tweede betekenis, daar gaat het om. Foppen, bedriegen, verneuken. Zoals ook het engels die betekenis kent van to fuck. De paus moet verneukt worden, zoals dat instituut al eeuwenlang de mensheid verneukt. En niet alleen de eigen volgzaam kudde. Bijvoorbeeld hier in nederland worden die absurde ideeën tot regeringspolitiek verheven, zodat we er allemaal mee te maken hebben. Denk aan de abortus, die aangeprezen en beloonde manier van samenleven (het gezin), de (homo-) seksualiteit. Maar denk ook aan het katholieke imperialisme (missionarissen) dat heeft gepoogd een eind te maken aan culturen in wat wij nu noemen de derde wereld en daar vaak op afschuwelijke wijze in is geslaagd.

Eerlijk gezegd, anoniem, voel ik mij behoorlijk verneukt door het feit dat jij mij bombardeert tot propagandist van verkrachting. En dat door jou eenzijdige uitleg van de nederlandse taal. Ik denk dat jij je hebt gestoten aan de term 'fuck the pope' en verder maar niet meer hebt gekeken wat er (tig afleveringen lang) onder stond.

Overigens moet je de aanhef van dit stukje ook weer niet verkeerd opvatten: ik, perverse dichter, propagandeer niet de onvrijwillige geslachtsgemeenschap met leestekens. Kommaneuken valt in de Van Dale onder de onoverdrachtelijke betekenis, sub 1: zeuren, zanikken. Een kommaneuker, miere-neuker is een muggezifter. En die kan je in je zak steken (zak in de betekenis van broekzak).

Voor iedereen die ook zo doodmoe van je stukje is geworden en nog vermoederd wordt van dat ei uit Rome met zijn gevolg: FUCK THE POPE, en doe het goed.

AAD.

PS Je bent niet thuis in het dichterswereldje (zonder t). Hoebedoellu? Is dat een apart, vreemd, niet te doorgronden mensenras. Ben ik niet gewoon mens als u en ik?

LEIDEN

WIE LUISTERT ER MEE MET DE BOA?

Misschien wel niemand, maar in welingelichte leidse kringen doet het bericht de ronde, dat het kantoor van de Boykot Outspan Aktie (BOA) afgeluisterd wordt en dat er gedurende langere tijd een infiltrant heeft rondgewaard. De af luisterapparatuur, waarschijnlijk microfoon + zendertje, is nog niet gevonden, maar de aanwijzingen zijn wel heel sterk: bij een opname voor een radiouitzending in het kantoor werd de opnameapparatuur gestoord, wat wijst op een zender. De infiltrant zou een tijdje terug als min of meer vaste kracht bij de BOA meegedraaid hebben, waarbij de door hem georganiseerde projecten probleemloos verliepen, terwijl activiteiten van anderen steeds op moeilijkheden stuitten, gesaboteerd werden, leek het. Aan hem zou dan ook de af luisterapparatuur te danken zijn. Hogere machten in deze kwestie zouden niet zozeer in nederlandse inlichtingenkringen te zoeken zijn, als wel zuid-afrikaanse: de BOSS en zo. Die hebben in het verleden wel meer covert operations tegen anti-apartheidsbewegingen in Europa uitgevoerd (inbraken, pamfletten vervalsen, journalisten betalen ed.). Tot zover de welingelichte kringen. De BOA is echter nog niet 100% zeker, is nog op onderzoek uit en wil daarom niets zeggen, om geen paranoia te laten ontstaan zonder reden.

In de Zwarte nr. 23 stond het bericht dat op 12 maart in de Terwestenstraat een ontruiming was voorgekomen en dat die middag een gesprek met de deurwaarder zou komen, om een oplossing te zoeken. Wel is er inderdaad een (schijn)oplossing gevonden: de familie krijgt een huurkontraakt van drie maanden en moet in die tijd andere woonruimte zien te vinden. Geen oplossing dus: het pand blijft in speculantenhanden, de familie moet het huis toch verlaten en er zitten alleen al in den haag nog zo'n 5000 andere noodkopers. De Turkse Arbeiders Vereniging (HTIB) die ook tot de aktie had opgeroepen, probeert de gemeente in gesprekken duidelijk te maken, dat de enige reële oplossing overname door de gemeente is, zodat de desbetreffende

VAN TOL'S VEILIGHEIDSPAL

Zoals je in de vorige Zwarte kon lezen is een van de gekraakte pandjes aan de Vollersgracht door Ed van Tol (van die knuffeldiertjes) aangekocht. Hij wilde in eerste instantie het pandje verhuren aan de krakersters voor 400 piek per maand. Omdat zij niet op dit aanbod ingingen, besloot van Tol, dat het pand dan maar ontruimd moest worden. Afgelopen weekend vervoegde hij zich daarom bij het pandje en vertelde de bewonersters dat zij voor vrijdag 5 april in biezen gepakt moeten hebben of een langdurig ziekenhuisverblijf is gegarandeerd. Om zijn argumenten kracht bij te zetten trok van Tol op een gegeven moment z'n gun en liet zien hoe de veiligheidspal van z'n pistool werkte. De bewonersters begrepen de boodschap en pleiten 'm.

speculant (Sing vastgoed) het pand niet tegen woekerprijzen aan een volgend slachtoffer kan verkopen. Of zo'n gesprek nu geweest is en wat daar uitgekomen is is onbekend. De HTIB zal het probleem in ieder geval onder de aandacht houden. Sing vastgoed zit in de Keplerstraat 267 dus mensen met een belast geweten kunnen als nog een steentje bijdragen. Niet voor niets staat er in nr. 23: kom uit je veilige pandjes haagse kraker*! Is er in de haagse aktie/barhang kringen te weinig bekendheid met de (huisvestings)problemen van buitenlandse mensen, te weinig contact met oude wijken als Transvaal, Schilderswijk, de buurtorganisaties en belangengroepen als het HTIB?? Tekennend voor dat slechte contact met HTIB is in ieder geval, dat er nu

KRAAKSPREEKUR

OOK IN ALARM

De kraakbond mag dan zijn opgeheven, er blijft een kraakspreekuur in Leiden. Behalve het zo'n beetje traditionele spreekuur bij de KWJ Koppenhinksteeg 2 (dinsdags van 5 tot 6) is er nu ook elke week een kraakspreekuur in Infowinkel Alarm Korte Mare 24 iedere donderdag van 2 uur tot 6 uur.

Op beide spreekuren kan je informatie krijgen over kraken en alles wat daar mee samenhangt. Indien nodig kan je ook hulp krijgen bij het kraken, zowel voor als na de kraak. Meer over de Leidse kraakspreekuren in de volgende Zwarte.

geen verdere informatie komt over verdere activiteiten. De weinige wel aanwezige mensen uit 'de haagse kringen' (de rest moest zich rotschamen) zal daar over met de HTIB moeten gaan praten, want ook over de voorbereiding van de aktie liggen vragen. Op het verzamelpunt werd geen enkele aandacht geschonken op welke manier er gereageerd zou worden bij mogelijk politieoptreden. Een ander punt voor zo'n gesprek is de info uitwisseling achteraf. Dat de familie een huurkontraakt voor drie maanden kreeg, lasen we in de krant en hoorden we niet via HTIB. We vinden het prima om te helpen bij het voorkomen van dergelijke ontruimingen, maar we voelen er weinig voor als een kudde aktievee opgetrommeld te worden.

ZIJ ZITTEN OOK

DIRECT ACTION WIMMIN'S FIRE BRIGADE

In 1982 werd Canada opgeschrikt door een reeks spektakulaire bomaanslagen. Op 31 mei ging de elektriciteitscentrale BC Hydro de lucht in. Deze centrale wilde gaan uitbreiden, wat veel schade voor het milieu zou betekenen, en er zou waarschijnlijk een kerncentrale gebouwd gaan worden. In oktober pleegde dezelfde groep, Direct Action, een aanslag tegen Litton Systems, een fabriek die elektronika maakt voor de kruisraketten.

Dan waren er nog twee aanslagen in november, tegen harde pornovideoverhuurbedrijven (Red Hot Video), door de Wimmin's Fire Brigade.

In januari '83 werden 5 mensen voor deze aanslagen gepakt; daarnaast waren er nog andere beschuldigingen, zoals diefstal, verboden wapenbezit, 't plannen van een overval op een Brinks' geldauto enz. Hoe het nu gaat met de Vancouver Five, zoals ze genoemd worden, lees je hieronder.

Het is al een tijdje geleden sinds het einde van alle rechtszaken en andere beproevingen, en het begin van de lange straffen voor de krijgsgevangenen.

Doug Stewart heeft ondertussen een belangrijke strijd gevoerd tegen het Canadese gevangeniswezen. Doug is tot 6 jaar veroordeeld voor met name de BC Hydro aktie en kwam in augustus terecht in de om zijn onmenselijkheid bekend staande Archambault gevangenis in Quebec, de derde bajus waar hij sinds z'n veroordeling is weggestopt. In minder dan twee maanden daar werd hij onderworpen aan de effectieve manier van hersenspoelen in deze instelling ... geïsoleerd binnen de verder helemaal franstalige bevolking, terwijl hem de toegang tot scholing en vorming werd geweigerd, gedwongen om het

rotste werk te doen, en uiteindelijk in een isolatiecel gegooid zonder opgave van redenen, zonder rechterlijk besluit, geen datum waarop hij er weer uit zou mogen. Doug herkende hierin een specifieke aanval op hem als politieke gevangene. Ze waren aan't proberen z'n kracht te breken, en zich te wreken voor de relatief korte straf die hij gekregen heeft. Daarom reageerde hij op de meest directe manier - hij begon een hongerstaking voor onbepaalde tijd om te protesteren tegen de isolatie en ongewenste verhuizing naar Quebec. Binnen een paar dagen werd hij naar de ziekenzaal gebracht waar artsen z'n toestand in de gaten hielden. Z'n familie en vrienden gingen onmiddellijk tot de aktie over door grote hoeveelheden brieven en petitie te schrijven, te demonstreren in Montreal, Toronto en Vancouver, en het kantoor van de procureur-generaal in Montreal te bezetten waarbij 7 mensen werden gearresteerd, evenals het kantoor van de procureur-generaal in Ottawa totdat een definitieve datum voor de terugkeer van Doug naar British Columbia (de staat waar hij vandaan komt -vert.) werd bekendgemaakt. Doug had z'n hongerstaking 26 dagen volgehouden terwijl inmiddels z'n gezondheid snel achteruitging, toen hij won! Op 29 november werd hij teruggebracht naar British Columbia, waar hij nu weer op krachten aan het komen is.

Doug Stewart, Kent Prison, P.O.Box 2000, Agassiz, B.C., v0m 1a0 Canada.

Julie Belmas, die tot 20 jaar is veroordeeld in hoofdzaak wegens Litton, Red Hot Video en het plan om een Brinks' geldauto te overvallen, zit opgesloten in de federale vrouwengevangenis in Kingston, Ontario. Ze heeft gevochten om haar straf te mogen uitzitten in British Columbia dichtbij haar familie en vrienden. Een beroep tegen haar lange straf wordt op dit moment voorbereid en zal binnen een paar maanden wel voor het Hof van Beroep van British Columbia voorkomen. Clayton Ruby, een advocaat uit Toronto die bekend is vanwege z'n verdediging in politieke rechtszaken, zal haar zaak naar voren brengen. Omdat het vonnis wel erg streng is, wordt gehoopt dat dit beroep een goede kans maakt om haar gevangenisstraf te bekorten. Julie Belmas, Prison For Women, P.O.Box 515, Kingston, Ontario, K7L 4W7

VOOR ONS !!

Ann Hansen kreeg levenslang voor Brinks', Hydro, Litton en Red Hot Video, wat omgezet wordt in 25 jaar en levenslang voorwaardelijk. Ze zit in dezelfde vrouwegevangenis als Julie en sinds hun aankomst in dat oude hol hebben zich gevaarlijke ontwikkelingen voorgedaan. Vijf van de vrouwen daar, waaronder Ann & Julie, zijn zonder reden onderworpen aan 'security visits', een nieuw bedenkfel in de vrouwegevangenis, die de reden zijn voor het bouwen van een bezoekersruimte met een scheidingswand. Ook bestaan er plannen om in 1985 een 'Administrative Segregation Unit' - een soort Hochsicherheitstrakt - te bouwen, om alle gevangenen met veiligheidsrisiko te huisvesten. Beide projecten zijn hele nieuwe en onverantwoorde strategieën in de geschiedenis van deze extra beveiligde vrouwegevangenis en de vrouwen zullen er tegen protesteren, zowel in de bak als in de rechtszaal.
Ann Hansen, Prison for Women, P.O.Box 515, Kingston, Ontario K7L 4W7 Canada

Brent Taylor zit een straf van 22 jaar uit, belachelijk hoog want de enige belangrijke schuldigverklaring was ivm de plannen om een Brinks' auto te overvallen, en de overige veroordelingen waren minder belangrijk, maar moesten na elkaar worden uitgezeten ipv gelijktijdig, zodat de hoeveelheid gevangenisstraf zo hoog mogelijk werd. Hij gaat waarschijnlijk binnen 4 maanden in beroep tegen dit vonnis. Nu zit hij in een extra zwaar beveiligde gevangenis bij Kingston. Brent is de enige die nog andere processen te wachten staan. De Ovj van Toronto is nog steeds van plan om hem te vervolgen ivm de aanslag tegen Litton en hoewel er geen datum voor deze zaak is vastgesteld, wordt dit toch in een maand verwacht (±als deze zwarte uitkomt -vert.)
Brent Taylor, Millhaven Prison, Box 280, Bath, Ontario, K0H 1G0 Canada

Gerry Hannah heeft een straf van 10 jaar gekregen, met als belangrijkste tenlastelegging de Brinks' zaak, en zit nu in een bajus bij Abbotsford, British Columbia. Gerry heeft daar inmiddels een en ander op poten gezet: hij heeft een nieuwe band gevormd in de gevangenis en helpt bij het koordineren van een doorlopende serie workshops over sociale en politieke kwesties. Er wordt over gepraat om er een bond van musici op te richten zodat gevangenis-bands kunnen optreden bij bijeenkomsten in de bajus, en geld bijeen kunnen brengen om instrumenten te kopen en platen te maken. Er komen waarschijnlijk geen rechtszaken meer tegen Gerry. Opgesloten in een ijzeren kooi zit hij z'n tijd dus verder uit en probeert er het beste van te maken, zonder z'n ideeën te verloochenen.
Gerry Hannah, Matsqui Prison, P.O.Box 4000, Abbotsford, British Columbia, V2S 4P3

Bewijsmateriaal

De politie heeft een belangrijk deel van de bewijzen in de rechtszaken tegen de Vancouver Five verkregen door een mikrofoontje in hun huis te verstopten. Het is de vraag of dit helemaal klopt. In Canada heeft iedereen met spanning gewacht op de beslissing van het hooggerechtshof over de toelaatbaarheid van afgeluisterd bewijsmateriaal dat verkregen is door illegale betreding van een woning. Een positieve beslissing zou grote invloed hebben gehad op de rechtszaken tegen de Vancouver Five, door de mogelijkheid te geven al het afgeluisterde bewijsmateriaal dat er tegen hen was, te verwerven omdat het ontoelaatbaar is. De beslissing van het hooggerechtshof kwam er op neer dat toestemming om mensen af te luisteren automatisch ook toestemming om een huis te betreden betekent... natuurlijk !!

Poenpoenpoenpoenpoenpoenpoen
De Free the Five Defense Group heeft heel hard geld nodig om de verdediging te betalen. Julie's beroep is op 't moment het dringendst, daarvoor is ongeveer 4000 can\$ nodig om proceskosten te betalen. De kosten van de rechtszaak tegen Brent ivm Litton worden door Legal Aid betaald, maar er zijn wel bijkomende kosten (publiciteit, demo's enzo -vert.)
Free the Five Defense Group
P.O.Box 48296 Bentall Station
Vancouver, B.C.
V7X 1A1 Canada

" Wij zijn politieke gevangenen "

Brief van Ann Hansen

Hoewel we ons in Canada af en toe geïsoleerd en versplinterd voelen, zijn we in feite deel van een enorme wereldwijde verzetsbeweging, die bestaat uit een heleboel verschillende groepen met eigen filosofieën, die echter één zijn in hun oppositie tegen het imperialisme. We moeten niet wanhopig worden maar kracht winnen door onszelf open te stellen voor dingen buiten onze directe omgeving en ons te identificeren met de strijd die gevoerd, en de overwinningen die behaald worden, overal om ons heen. Als we duizenden kilometers om ons heen kunnen zien, horen en voelen zullen de begrenzingen en ongemakken van onze directe omgeving onbelangrijk worden. Net zoals we moeten leren om de structuur en de eenheid van de wereldwijde verzetsbeweging te zien, zo is er ook een structuur en praktijk die gewoonlijk door de onderdrukkers tegen ons wordt gebruikt, overal ter wereld. We laten ons niet voor de gek houden met de illusie dat de Canadese regering, de politie en het gevangeniswezen allemaal onafhankelijk tegen de verzetsbeweging in Canada optreden. In deze wereld, waarin het VS imperialisme alle aspecten van de industriële wereld domineert, werken regeringen samen om verzetsbewegingen te vernietigen, door politietechnologie en repressiemethoden uit te wisselen, en geheime konferenties te financieren waar counter-insurgency strategieën worden bepaald (counter-insurgency is een begrip dat alle soorten van repressie, maar met name de psychologische, omvat. Het gaat dus om strategieën om verzet te breken - vert.). In 1978 werd een geheime internationale konferentie over counter-insurgency gehouden in Puerto Rico, waar duidelijke plannen werden ontvouwd die erop gericht zijn politieke gevangenen hun identiteit te ontnemen en hun contact met de buitenwereld te verbreken. Het kwam er op neer dat men methoden zou gaan ontwikkelen om politieke gevangenen fysiek van elkaar te scheiden, en ze daarnaast te isoleren van hun familie en vrienden - hun kracht en invloed breken. Als ze politieke gevangenen van elkaar scheiden, belemmeren ze de emotionele en politieke ondersteuning die politieke gevangenen elkaar geven, en proberen ze hun identiteit en wil te breken opdat ze zich aan de normen en instellingen van de samenleving konformereren.

De staat probeert ook politieke gevangenen van hun familie en vrienden te isoleren. De staat wil de gevangene en de mensen om haar/hem heen de intellectuele, geestelijke en emotionele bemoediging ontnemen die onderling contact hen geeft. Dit contact met onze familie en vrienden is een noodzakelijke waarborg voor ons tegen het soort isolatie waarbij de regering zich de vrijheid veroorlooft om te doen wat ze wil met de gevangene zonder verantwoording af te hoeven leggen. Als er geen contact zou zijn, zou de buitenwereld 't niet weten als een gevangene in een isolatiecel wordt gestopt, verplaatst wordt naar een ander deel van het land, gepest wordt door bewakers enz. De verbindingen met de buitenwereld zijn vitaal voor de gevangenen.

In Europa gingen franse politieke gevangenen in kollektieve hongerstaking in september '84 voor erkenning van hun politieke status, het recht om vrij bezoek van vrienden en familie te mogen ontvangen, een einde aan de scheiding van revolutionaire gevangenen naar geslacht of groep, het recht voor politieke gevangenen om vergaderingen te houden en gezamenlijk rechtszaken voor te bereiden.

Ook de duitse politieke gevangenen gingen in hongerstaking, op 4 december, om hergroepering van politieke gevangenen te eisen. In de VS worden politieke gevangenen van de Puertoricaanse vrijheidsbeweging en de American Indian Movement systematisch naar gevangnissen ver van hun vrienden en familie vandaan getransporteerd, en van elkaar gescheiden in extra beveiligde gevangnissen overal in het land.

Canada is niet onvatbaar voor het gebruik van isolatietactieken. Tegen 1983 had de Native Brotherhood (een indianengroep -vert.) in Kent Prison, British Columbia, een geestelijk sterke groep opgebouwd die probeerde de regering zover te krijgen dat ze de traditionele rituelen zoals de zweethut en pijpceremonie mochten uitvoeren. Het gevangenisstelsel voelde zich bedreigd en besloot de broederschap te ontmantelen door de leden over te plaatsen naar allerlei verschillende gebieden in Canada. Brent, Gerry, Julie, Doug en ikzelf zijn allemaal verspreid naar gevangnissen in afzonderlijke gebieden in Canada om ons van elkaar en onze achterban van vrienden en familie te scheiden. Julie en ik zitten alleen maar in dezelfde gevangenis omdat het de enige federale vrouwengevangenis is. Doug werd cultureel, sociaal en politiek geïsoleerd in de beroerdste gevangenis in Canada, omdat het gevangenisstelsel hem maar 4 jaar (6 jaar min 2 jaar voorarrest -vert.) vast kon houden totdat zijn verplichte datum van vrijlating, en dus meende het te kortaan gevangenisstraf te mogen compenseren door hem geestelijk te breken. Archambault was zeker geen vergissing.

In de vrouwengevangenis, waar ik opgesloten zit, is een kleine groep vrouwen onderworpen aan extra beveiligde bezoeken die enorme beperkingen betekenen op onze bezoeken. Een bezoekersruimte met scheidingswand wordt voor ons gebouwd in de komende maanden en we mogen alleen familie bij bijeenkomsten hebben, anders dan de rest van de gevangenen hier en in Canada. Dit soort praktijken is tot nu toe nog nooit voorgekomen in de vijftigjarige geschiedenis van de vrouwengevangenis. Maar hoe hard ze 't ook proberen, ze kunnen ons niet met hun tralies en betonnen muren niet isoleren van de rest van de bevrijdingsstrijd omdat onze energie en onze wil worden aangewakkerd met iedere overwinning in El Salvador, en onze geest leeft in de wildernis met de wind, de bomen en de wilde dieren, de kracht voelend van de aarde die nooit verwoest kan worden. Zolang we leven, moeten we doorgaan te strijden omdat dat onze enige hoop is. We kunnen een hoop leren van de paardebloemen die bloeien in de barsten in het beton.

Vertaald uit: Free the Five Newsletter, 1 maart 1985.

Beste Zwarte.

Dinsdag 9 april om 14.00 is er voor de politierechter in Den Haag, Jul. van Stolberglaan 2 een rechtzitting. Vorig jaar begin juni besloot Lubbers dat 1 november dit jaar tot de komst van de kruisraketten besloten zal worden.

Ik kreeg samen met 2 anderen in Woonrecht het gevoel op de verkeerde plek actie te voeren en we zijn dus naar Den Haag gegaan. Daar hebben we op de deur van het ministerie van defensie de tekst "ieder huis krijgt zijn kruis" aangebracht + een afbeelding van een katholieke kruisraket. De marechaussee vond dat niet leuk en we werden opgepakt. Ondanks het feit dat we meteen een naam, verklaring en bekentenis afdeden, zijn we 30 uur vastgehouden. Pas na 26 uur kregen we een advocaat, terwijl we die meteen al hadden gevraagd. Nu presteert de officier van justitie het bovendien nog ons op te roepen voor een strafzaak alsof we nog niet genoeg gezeten hadden.

Het is wel bizar dat wij terecht moeten staan voor het plegen van geweld terwijl we op een symbolische manier protest aantekenen tegen wapens die met hun explosiekracht niemand ontzien. Vorig jaar hebben we veel ondersteuning gehad van onze geestesverwanten die joelend rond het politiebureau liepen. Deze mensen willen we alsnog bedanken en op de hoogte brengen van de strafzaak.

Het proces wordt gevoerd tegen;

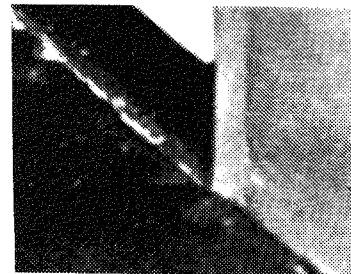
Geert uit Groningen
Harry uit Nijmegen
Reinilde uit Dilbeek, BELGIE

OPROEP

Aan alle werkloze luie donders, die nog niet groot genoeg zijn om alleen te kunnen wonen.

Hoewel de Graaf heeft besloten om de voordeurdelers (plus kraaksterskorting) tot 1 juni uit te stellen, is dit geen reden om maar rustig te blijven zitten tot ze de korting echt door voeren. In Delft is er tot nu toe nog vrijwel niets gebeurd om tegen die asociale maatregelen iets te doen. Om hier verandering in te brengen, hebben we besloten een vergadering uit te roepen. Tijdens deze vergo zullen axies en uitwijkmogelijkheden worden besproken. DUS, komt allen op donderdag 11 april naar Kanaalweg 4b te Delft. Om half negen des avonds.

O, ja, ja, ik zou nog wat voor onze woongroep...
de advertentie van vorige week werd niet zo
nodig begrepen, vandaar deze tweede advo.
bewoonster, vandaar deze tweede advo.
kanaalweg 4b, delft

den haag

Sociale Joenit
(actie, hulp & infocentrum voor jongeren in crisissituaties)
Juff Idastraat 10, tel:655930

Meidenwiegloophuis, tel:463832

Vrouwenhuis, A. Palownastr. 35

Hulpverlening verkrachte vrouwen
wo 19.30-22.30 & vr 9.30-12.30
tel:540264

Vrouwenkafee Madam Mikmak
Piet Heinstraat 105

Vrouwenboekhandel 'Trix'
Prinsestraat 122

Boekhandel 'De Rooie Hond'
Prins Henderikstr. 138 tel:648861

Kraakspreekuur van Speykstr. 75
di & do 16.00-18.00 tel:456272

Algemene kraakinfo, wo 19-20u.
Lutherse Burgwal 1

Alarmlijn tel:603062
(ontruïningen, knokploegen & acties)

Jongerenbeweging
W. de Withstraat 45 tel:461616

OVb (onafhankelijke vakbond)
Vissershavenstraat 41 tel:502706

Dienstweigerspreekuur VD
wo 20-22uur, juff Idastraat 10

Meldpunt Fascisme & discriminatie
'Wetswinkel tel 882259

Woon-werkwinkel "oude centrum
Paviljoensgracht 33
za 11-15u tel:636577

Koffie(&eet)huis 'Blau'
Buitenen 216
wo t/m zo 16-20u

Haags Initiatief tegen RaFasDis
tel:468810 (overdag)
604402 ('s avonds)

Ennaus Rommelmarkt
Prinsegracht 36
do 19-21u, za 10-13u
(opbrengst voor groepen hier
en in andere onderdrukte gebieden)

Kraakkroeg 'Brullend Breekyzer'
wo t/m zo vanaf 22uur
Lutherse Burgwal 1

Trefcentrum 'Feniks'
(voor flikkers en potten)
Prinsegracht 10

gouda

Informatieburo Dienstweigering
Sociëteit 'De Gonz', Jeruzalemstr.
(elke 1te ma van de maand)

Wereldwinkel, Raam 222
do 19-21u, vr 14-17u, za 10-17u

Jongerenbeweging
Burg. Martenssingel 94
tel 01820-21213

Boekhandel 'De Vijfde Kolonne'
Burg. Martenssingel 94 &
Crabethstraat 8

Eetkafee 'De Trog'
Crabethstraat 8 ma t/mvr 18-20u

leiden

Infowinkel Alarm
Korte Mare 24 ma t/m do 14-18u

Feministische boekhandel Gaia
P Kerkchoorsteeg 1 tel:143684

Boekwinkel 'Manifest'
Hl. Kerkgracht 4 tel:125691

Kraakspreekuur
Koppenhinksteeg 2(KWJ)
di 17-18u tel:121139

Vaoli/KWJ
Koppenhinksteeg 2 tel:121139

OVb (Onafhankelijke Vakbond)
Joubertstraat 19 tel:140502

JAC
Noordeinde 2 tel:126051

De Klos (& zondagmiddagkafee)
Zandstr. 10 tel:213758

LWH (homo/lesb. werkgr.)
Caeciliastraat 18 tel:146198

Vrouwen in de bijstand
p.a. 't spoortje
Bernhardkade 40 tel: 142505

boskoop

Boskoops Anti Fascisme Komitee
Postbus 141

leidschendam

Leidschendam's Initiatief tegen
Racisme, Fascisme & Diskriminatie
Postbus 89

delft

Vrouwenhuis
Molslaan 46, tel:126511
di avond vrouwenkafee

Blijf van m'n lijf
Postbus 3267 tel:124501

vrouwen tegen seks. geweld
Postbus 3293

muurkrant
Postbus 3218

boekhandel DADM
ezelveldlaan 37
wo t/m za 13-17u

kraakspreekuur: iedere vrijdag
tussen 19-21u in boekwinkel
DADM (zie hierboven)

zoetermeer

Huisvestingspreekuur KJH
di 19-20u
Julianalaan. 21 tel:165500

EHBO (eerste hulp bij oproepen)
dienstweigeren, antimilitarisme
do vanaf 20uur
Julianalaan 21 tel 165500

Tabu, meidenkafee
do vanaf 20uur
Dorpsstraat 36

ZAF (Zoetermeerse Anti Fascisten)
Postbus 655

HET ROOMS GEZAG †

